

ABSTRACTS - ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΑΡΘΡΩΝ

Institutional Changes in Higher Education Public Funding: Limits, Forms and Policy Contents

Dr. E. GEORGANTAS

National School of Public Administration

While taking into account the limitations arising from an understanding which sees state budgeting as a competitive process, this article examines some recent political and institutional shifts that seem to determine higher educational policy in Western countries today. Argumentation proceeds by defining the terms and conditions that permitted the ongoing deprioritization of public educational spending - terms which are responsible for the emergence of a new political perception which approaches such spending as consumer spending rather than investment. Particular emphasis is placed on the fresh institutional interface between the state and universities while examining the new forms of relations that define the evident retreat of the formal public character of higher education. Also, by analysing the ongoing process of disengaging public budgets from direct forms of funding, this article goes on to examine the implications that such a process has for the new forms of social and political rationality required for effective policy formulation. The overall argument draws to an end by interrogating the nature of these shifts and their potential for a long-term de-institutionalisation of the university.

University Administration and “Productivity”

P. FOUNDETHAKIS,
*Associate Professor,
General Dpt. of Law
Panteion University*

D. SARAFIANOS
*PhD. in Law,
Lawyer*

This is a presentation of the outcome of a research project concerned with a comparative study of University institutions. The study aims to diagnose the transformations of University Administration of four countries of the European Union. It is claimed that at this time, which is characterised by “productivity”, universities owe to develop their productivity as well as offer useful work and practical results. The basic organisational characteristics are: the evaluation, the organisation of a diversified education system, the intense state intervention in the definition of new subjects and the development of technological education, the organisational link of the University with industries, the strengthening of the autonomy of the organisational structures of the universities, and the concentration of power around only one or even few persons.

Regulation and Autonomy in Higher Education: Issues for Teacher Training in England and Wales

Dr. L. BASH
*School of Education,
Anglia Polytechnic University*

The traditional Western model of the university, characterised by collegiality and the autonomy, has been challenged by agencies of

the U.K. central state in the quest to regulate knowledge, production and distribution, particularly in programmes of vocational preparation previously the province of the non-university sector. As part of the latter, teacher training has progressively been subjected to increased state regulation through policies which question higher education expertise and, as a corollary, increase the participation of schools. Social and cultural reproduction is reinforced as schools function to transmit state-sanctioned teacher training knowledge, perceived in utilitarian and atheoretical terms. The result is a conflict between a notional increase in accountability and democratisation, and the weakening of critical discourse and professional autonomy in the teacher training sector of higher education.

**Θεσμικές Μεταλλάξεις στο καθεστώς Δημόσιας Χρηματοδότησης του Πανεπιστημιακού Έργου.
Όρια, Τύποι και Περιεχόμενα της Πολιτικής**

Η. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ

*Διδάκτωρ Κοινωνικών Επιστημών
Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης*

Υπό το πρίσμα των περιορισμών που θέτει η κατανόηση του προϋπολογισμού ως ανταγωνιστική διαδικασία, εξετάζονται οι τελευταίες πολιτικές και θεσμικές μεταλλάξεις που προσδιορίζουν την άσκηση της πανεπιστημιακής πολιτικής στις Δυτικές χώρες. Αναλύονται οι όροι που επέτρεψαν την απο-προτεραιοποίηση των εκπαιδευτικών δαπανών μέσω μιας νέας πολιτικής αντίληψης που αντιμετωπίζει αυτές τις δαπάνες όχι ως επενδυτικές αλλά ως καταναλωτικές. Έμφαση δίνεται στις νέες θεσμικές σχέσεις κράτους και πανεπιστημίου - σχέσεις που αναδύθηκαν μέσα από την υποχώρηση του τυπικού δημόσιου χαρακτήρα της Γ' βάθμιας εκπαίδευσης. Αναλύεται το γενικότερο κλίμα προϋφύσας απεμπλοκής των κυβερνητικών προϋπολογισμών από άμεσες μορφές

χρηματοδότησης. Αυτό όμως δημιουργεί όρους απο-δημοσιοποίησης των πολιτικών όπως επίσης και ριζικά νέους τύπους κοινωνικής και πολιτικής ορθολογικότητας. Τέλος, τίθεται το ερώτημα του χαρακτήρα που έχουν οι μεταλλάξεις αυτές οι οποίες επέφεραν τη σταδιακή αποθεσμοποίηση του πανεπιστημίου.

Η Πανεπιστημιακή Διοίκηση στον Αστερισμό της Παραγωγικότητας

Π. ΦΟΥΝΤΕΔΑΚΗ

Επικ. Καθηγήτρια Γενικού Τμήματος Δικαίου Παντείου Πανεπιστημίου

Δ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΣ

Διδάκτωρ Νομικής, Δικηγόρος

Η μελέτη παρουσιάζει τα πορίσματα έρευνας με αντικείμενο τη συγκριτική μελέτη των πανεπιστημιακών θεσμών και με στόχο τη διάγνωση των μεταλλαγών στη διοίκηση των Πανεπιστημίων σε τέσσερις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά την “εποχή της παραγωγικότητας”, που διανύουμε, τα Πανεπιστήμια οφείλουν να αναπτύξουν την παραγωγικότητά τους, να προσφέρουν χρήσιμο έργο και πρακτικά αποτελέσματα. Ως βασικά οργανωτικά χαρακτηριστικά καταγράφονται η αξιολόγηση, η οργάνωση παιδείας “πολλών ταχυτήτων”, η έντονη κρατική παρέμβαση στον καθορισμό νέων αντικειμένων και η ανάπτυξη της τεχνολογικής εκπαίδευσης, η οργανωτική σύνδεση Α.Ε.Ι. με επιχειρήσεις, η ενίσχυση της αυτονομίας των οργανωτικών δομών των Α.Ε.Ι., η πρόσληψη ευέλικτου επιστημονικού προσωπικού, η συγκέντρωση εξουσίας σε ολιγομελή ή μονοπρόσωπα όργανα.

**Ρύθμιση και Αυτονομία στην Ανώτατη Εκπαίδευση:
Ζητήματα της εκπαίδευσης των εκπαιδευτικών
στην Αγγλία και Ουαλία**

Dr. L. BASH
*School of Education
Anglia Polytechnic University*

Το παραδοσιακό Δυτικό μοντέλο πανεπιστημίου, που χαρακτηρίζεται από το ακαδημαϊκό έθος και την αυτονομία, έχει αμφισβητηθεί στο Η.Β. από φορείς του κεντρικού κράτους με στόχο τη ρύθμιση της παραγωγής και κατανομής της γνώσης. Αυτό ίσχυσε ιδιαίτερα σε προγράμματα επαγγελματικής προπαρασκευής, τα οποία στο παρελθόν αποτελούσαν αντικείμενο του μη πανεπιστημιακού τομέα. Ως τμήμα αυτού του τομέα, η κατάρτιση των εκπαιδευτικών προοδευτικά υπόκειται σε αυξανόμενη κρατική ρύθμιση, μέσω πολιτικών που αμφισβητούν την εξειδίκευση της ανώτατης εκπαίδευσης και ενισχύουν τη συμμετοχή των σχολείων στην εκπαίδευση των εκπαιδευτικών. Η κοινωνική και πολιτισμική αναπαραγωγή εντείνεται καθώς τα σχολεία λειτουργούν για τη μετάδοση της κρατικά επικυρωμένης χρησιμοθηρικής γνώσης, απλλαγμένης από θεωρητική θεμελίωση. Το αποτέλεσμα σήμερα στον τομέα εκείνο της ανώτατης εκπαίδευσης που αφορά την εκπαίδευση των εκπαιδευτικών, είναι η σύγκρουση μεταξύ μιας θεωρητικής αύξησης της απόδοσης λόγου και του εκδημοκρατισμού καθώς και η εξασθένηση του κριτικού λόγου και της επαγγελματικής αυτονομίας.